Ч. 115. Второк 7 червня (25 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парлямонтарних комісий. — Поворот Цісаря до Відня — Вибори на Угорщині. — Вісти в Балкану. — Письмо Цісаря до ґен. Варешаніна.

Буджетова комісия радила в суботу дальше над буджетом міністерства судівництва. П. Романчук обговорював перетяжене судейского персоналу у всхідній Галичині. Конечне є помножене персоналу і утворене нових судів. Бесідник заявив ся за управильненем правного становища і поліпшеня положеня душпастирів в галицких карних заведенях і за стабілізацию вглядно забезпеченем тимчасових судових возьних. Жалував ся відтак на упосліджене руского язика в галицких судах і недостаточне заступництво Русинів в висших інстанциях. По промові п. міністра судівництва др. Гохенбурґера в справі католицких розводів закрито засідане. Слідуюче відбуде ся ві второк.

В суботу о год. $8^{1}/_{4}$ вечером вернув Цісар до Відня з подорожи до Босни. Населене Відня привитало Цісаря з одушевленем. На двірци явив ся бурмістр Наймаєр на чолі ради міскої. На привітну бесіду бурмістра відповів Цісар, що дуже вдоволений з своєї подорожи по нових краях.

Цісар виглядає дуже добре. Вздовж цілої дороги з двірця до Шенбруна публика зготовила Цісареви одушевлені овациї. Улиці були прибрані.

Нинішні віденьскі часописи оповіщують відручне цісарске письмо до начальника Босни і Герцеґовини. Цісар згадує в тім письмі о горячих проявах чувства вірности і привязаня, з якими стрічав ся всюди в часї подорожи по тих хороших краях. З вдоволенем бачив Монарх, що чувство льояльности до єго особи і цісарского дому запустили глубоке коріне у всіх кругах населеня. Монарх з радостию помітив, що населене Босни і Герцеґовини зрозуміло, як корисним єсть для него тісне прилучене країв до австро-угорскої монархії. Спосібність босаньского населеня єсть запорукою дальшого цивілізацийного розвитку і помноженя дотеперішних здобутків на всіх полях культури, особливо по законодатнім управильненю участи населеня Босни і Герцеґовини в справах політичних. Поручаю Вам — кінчить ся письмо Цісаря до ґен. Варешаніна — висказати цілому населеню того краю подяку за сердечне принятє і заяви вірности і впевнити, що Босанці і Герцеґовинці так само близькі Мому батьківскому серцю, як всі прочі піддані. — Письмо має дату Мостар дня 3. червня.

До вчера було звістних на Угорщині 400 вислідів виборів. Іменно партия правительственна здобула 242 мандатів, Кошутівці 47, Юштівці 34, партия людова 17, немадярскі народности 8 (3 Словаків і 5 Румунів), безпартийні з р. 1867 — 17, з р. 1848 — 14, демократи 2, партия селяньска 3, християньско-суспільні 1. Взагалі утратили Кошутівці 47 мандатів, Юштівці 93, партия людова 17, немадярскі народности 15.

На цілій области в Альбанії, обнятій повстанем, від Качаника до Митровиці, від Прешова до Чернолява, панує спокій. І в дальших околицях, які не належать до сеї области, не чути про які небудь заворушеня. Тепер переводять в Альбанії загальне розоружене під особистим надзором міністра війни. Чи буде оно мало який успіх, не знати. Бо оруже все таки дістане ся Альбанцям знов зарівно від сторони моря як і з Чорногори. Але навіть турецкі офіцири сумнівають ся, чи можна буде розоружити також Альбанців у внутри краю,

Ходаки малого Вольфа.

З француского — Фр. Копе.

Був раз — вже так давно, що цілий сьвіт забув коли — в однім місті північної Европи, котрого назва така трудна до виговору, що ніхто собі єї не пригадує — був раз малий хлопчик семилітний, на імя Вольф, сирота без батька і матери, тягар старої тітки, женщини суворої і скупої, що ніколи не цілувала свого сестрінка, тілько на Новий рік і що тяжко вітхала з жалю, коли подавала єму ложку страви.

Але бідний хлопчина був такої доброї вдачі, що навіть любив стару, хоч і сильно бояв ся єї і не міг без дрожаня дивити ся на велику бородавку, прикрашену чотирма сивими волосками, яку она мала на кінци носа.

Задля того, що ціле місто знало, що тітка Вольфа має власний дім і золотом набиту стару вовняну панчоху, она не сьміла посилати свого свояка до школи убогих; але аби дістати знижку платні, она так надокучила учителеви, котрий учив малого Вольфа, що той недобрий педант, злий на те, що має в клясі ученика так зле одягненого і так лихо оплаченого, велів єму дуже часто і зовсім несправедливо чіпляти картку на плечі і ослячі уха і підюджував на него єго товаришів, самих синів заможних міщан, так що они зробили собі з сироти попихача.

Бідний хлопчина був отже дуже нещасливий і коли мали надійти Різдвяні сьвята, ховав ся по ріжних кутиках, щоби плакати.

На сьвятий вечер учитель мав повести всіх своїх учеників на нічне богослужене і повідводити відтак домів. Але що зима того року була дуже остра, а від кількох днів упало було дуже богато снігу, всі школярі поприходили тепло позадягані і пообвивані, в шапках з кожушком, понасуваних на уха, в двох або й трех кафтанах, у волічкових рукавицях і добрих грубих чобітках на міцних підошвах. Тілько бідний Вольф явив ся дрожачи в своїй одежині, що носив на будень і в неділю, а на ногах мав лише штрасбурскі панчохи і тяжкі ходаки.

Недобрі товариші, дивлячи ся на єго сумну міну і сільску неповоротність, робили собі тисячу жартів; але сирота був так занятий хуханєм на пальці і так докучало єму відморожене, що не звертав на них уваги. І громада хлопчиків, ідучи парами з учителем на чолі, пустила ся в дорогу до парохіяльної церкви.

Мило було в церкви, що сияла сьвітлом. Школярі розвеселені лагідним теплом, скористали з гомону орґанів і співу, щоби говорити півголосом. Они вихваляли свої вечері, які чекали їх дома. Син бурмістра видів, заки вийшов, величезну гуску, так натикану труфлями, що виглядала ціла в плямах як леопард. У старшого асесора була ялинка в скринці, а на єї гилях висіли помаранчі, солодощі і паяци. А кухарка нотаря припяла шпилькою на плечах торочки від свого чипця, що робила тілько в дні піднесеного настрою, коли була певна, що їй удасть ся єї славна леґоміна.

А відтак школярі говорили також про те, що їм принесе маленький Ісус, про те, що він повкладає їм до черевиків, які всі они, розуміє ся, не забудуть поставити в коминок, заки ляжуть спати — і в очах тих урвителів, як громадка миший, блищала вже наперед радість побачити, пробудившись, рожевий папір коробки з чеколядками, баталіон оловяних вояків уложених в пуделку, менажерию, що пахне покостованим деревом, і величавих пяяків прибраних в пурпуру і золотий ших. Малий Вольф знав добре з досьвіду, що єго стара скупарка тітка пішле єго спати без вечері; але з наівности, певний того, що цілий рік був таким чемний і пильний як тілько міг, він надіяв ся, що маленький Ісус на него не забуде і він рішив завчасу поставити свої ходаки в попіл огнища.

Нічна служба Божа скінчила ся, вірні виходять нетерпеливо чекаючи сьвятого вечера і громада школярів, все парами, за педаґоґом, вийшла з церкви.

В притворі на камінній лавці, над якою ішла в гору ґотицка ниша, сидячи заснула якась дитина, дитина одягнена в білу вовняну сукенку, з босими ніжками, хоч мороз доскулював добре. То не був жебрачок, бо єго одежа була чиста і нова, а коло него на земли лежали в платині: трикутник, сокира, гибель і инші прибори теслярского хлопця. Осьвітлене сьвітлом звізд єго лице з зажмуреними очи-

який в тім випадку остав би безборонний від сторони Чорногори і був би наражений на пограничні напади.

Дотеперішних альбаньских жандармів заступлено реформованими, знаменито зорґанізованими. Они мають велике поле до діланя на новім становищи, а передусім мають учити населене послуху взглядом властий і показати Альбанцям, що установлено їх для безпеченьства безоружного населеня. Всї комунікацийні дороги і важні стратеґічні становища будуть обсаджені войском. Начальство над сею усмиреваною областию віддано Самі-паші. Число жандармів буде збільшене до 4.000. Загальне число турецкого войска в Альбанії виносить тепер 80 баталіонів. При помочи 30 баталіонів заняли Торґут Шевкет-паша в злуці з Османом-пашею Дякову і околицю, роз'оружнивши Альбанців. Коли удасть ся усмирене Альбанії, то буде то мало для молодої Туреччини незвичайні користи. Край незвичайно богатий в мінерали і лїси дасть великі доходи, а Альбанці, коли їх притягне ся до правильної войскової служби, будуть становили найзнаменитше турецке войско.

З Атин надійшла вість, що кретийске правительство уступило під напором кроків зі сторони консулів опікунчих держав і обіцяло допустити магометаньских послів до народних зборів без зложеня присяги.

Новинки.

Львів, дня 6 червня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніс старосту Тадея Пйонткевича з Городенки до Дрогобича, а секретареви Намістництва, Каз. Мадуровичеви поручив управу староства в Городенцї. — П. Міністер робіт публичних іменував радника Намістництва extra statum Ромуальда Носеля, директором державної відбензинарні в Дрогобичи, а дра Стан. Пілята технїчним управителем того заведеня.

— **З почти.** З днем 16 мая 1910 заведено в Турю, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Топорові почтову складницю зі звичайним кругом діланя. Складниця ся сполучена з ц. к. урядом почтовим в Топорові за помочию тижднево 6-разового пішого посланця.

— **Відзначене.** Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові зістала на хлїборобскій виставі в Стрию відзначена золотою медалею за виготовлюване дамскої конфекциї, а срібною за виготовлене біля.

— **Цїсарску санкцию** одержав ухвалений буковиньским соймом закон в справі зміни соймової ординациї виборчої і ординациї краєвої. Після нової ординациї виборчої буковиньский сойм буде числити 63 членів замість дотеперішних 31 і буде складати ся: з 2 вірилїстів (ректора університету і митрополита), 13 послів з великої посїлости, 7 з міст, в тім двох з торговельної палати, 24 з сїльских громад і 17 з загальної куриї. Вибори будуть відбувати ся на підставі национального катастру. Мандати з міст і сїльских громад (без мандатів з торговельної палати) призначені для 10 Румунів, 10 Русинів, 8 Німців, 1 для Поляків. Мандати з загальної куриї розділені: 6 Румунам, 6 Русинам, 4 Німцям, 1 Полякам. Поляки мають 3·2 прц. всїх мандатів, отже тілько, кілько виносить їх процент населеня.

— **З „Сільского Господаря“.** В середу дня 8 червня о 11 год. перед полуднем відбудуть ся в Бережанах збори бережаньскої філії „Сільского Господаря“. На порядку дневнім між иншим виклад директора Краєвого молочарского союза о. Ост. Нижанковского про молочарство та про живоплоти.

— **Крамарский курс в Самборі.** Дня 15 червня 1910 р. почне ся в Самборі три-тиждневий курс для вобразованя діловодців в касах та крамницях. О приняте на сей курс можуть старати ся селяни обох полів, від 18 року житя в гору, які покінчили народну школу і евентуально були заняті в касах та крамницях. Учасники дістануть від філії „Просьвіти“ частинне удержане. Подання засьвідчені сьвідоцтвом шкільним, убожества, моральности та посьвідкою читальні, що петент заслугує на приняте належить вносити сейчас до канцелярії дра Д. Стахури в Самборі, де мож засягати всяких близших пояснень. — Видїл філії Гов. „Просьвіти“ в Самборі.

— **Позір Соколи Чортківщини!** В початках липня уладжує „Сокіл“ в Чорткові (Вигнанка) сьвято посьвяченя прапора в получению з окружним сокільским здвигом. На тім здвизї відбудуть ся свобідні вправи пожарників. Вправи вже розіслані. Хтоб ще не дістав, най зголосить ся. Час короткий — не жалуйте працї. Пора і нашим Соколам попистатись. Гаразд! — Старшина окружного „Сокола“ в Чорткові (Вигнанка).

— **Зі шкіл руск. тов. педаґоґ.** Приватні і вступні іспити до висших кляс Виділової школи ім. Т. Шевченка і жіночої семинариї учительскої відбудуть ся перед феріями в днях 24 і 25 червня, по феріях в днях 2 і 3 вересня. — Вступні іспити на І рік семинариї і до І кл. виділової відбудуть ся перед феріями дня 29 червня (евент. також і 30 червня), по феріях дня 31 серпня і 1 вересня по полудни. — Вписи до всїх трех шкіл Р. Т. П. (се є до обох висше згаданих і новної школи вправ) відбудуть ся в днях 29—31 серпня. При тій нагоді подаємо також до відома, що Інститут св. Ольги буде в слідуючім роцї шкільнім значно розширений (для 80—100 учениць) і найде приміщене в окремій великій каменици лиш на сю цїль призначеній. — Дирекция.

— **З духовної семинариї у Львові.** „Власна поміч“ фонд запомоговий українських богословів у Львові, призначив надвижку 313 К 30 с. на добродійні цїли, а то на: 1) леґат богословів ім. М. Шашкевича 163 К 30 с.; 2) будову церкви в Клепарові 50 К; 3) памятник Т. Шевченка в Києві 50; 4) „Рідну школу“ 30 К; 5) погруде М. Шашкевича до читальні укр. богословів 30 К.

— **Чудом уратована дитина.** Незвичайний случай став ся в суботу по полудни при улици Кордецкого. В домі під ч. 32 на другім поверсї мешкає при тій улици робітниця Мілевска. Вийшовши до міста лишила она в замкненім помешканю 3-лїтного спака Казя. В часї її неприсутности, з кухнї, під котрою горіло, випав вуголь, чи може таки головня, а від неї займило ся дерево зложене коло кухнї. Дитина побачивши полумінь і дим, який наповнив цїлу комнату так перепудила ся, що вилізла на вікно, отворила єго і скочила з другого поверха на долину. Якраз в тій хвили йшла улицею попід то вікно якась жінка і хлопятко впало їй на голову. Обоє зараз попадали на землю але анї жінцї анї дитинї не стало ся нїчого; дитина лиш трошки розбила собі чоло, а жінка також лиш незначно потовкла ся.

— **Огонь.** Вчера о 12 год. в ночи вибух в Буску огонь. Згоріло 120 домів жидівских. Будинки державні уратовано. На місце пожежі виїхав зі Львова трен сторожі пожарної.

— **Репертуар руско - народного театру** в Бережанах під дирекцією Й. Стадника. — (Саля „Сокола“).

В середу, дня 8 червня с. р. „Фавст“, опера в 5 діях Гунода. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Початок о год. 7½ вечером. — Білети продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

— **Дрібні вісти.** Приватні іспити для хлопців і дівчат в 4-клясовій школі ім. Маркіяна Шашкевича у Львові будуть відбувати ся через цїлий місяць червень. — П. Лазар Паньків, урядник тов. „Днїстер“, їдучи дня 2 с. м. зі Львова до Коропужа о 9-ій год. 5 мін. рано згубив портфель з готівкою 120 К, річну карту зелїзничу ІІ кл. та инші документи; просить отже того, хто би знайшов портфель, щоби задержав собі готівку, а звернув бодай документи. — В учительскій семинариї у Львові відбув ся курс пожарництва. В курсї взяло участь 48 матуристів. При іспиті висловив ся віцепрез. кр. Ради шкільної др. Дембовский похвально про вислід тої науки. — В наслїдок посухи грозить місту Львову брак води у водопроводах. Маґістрат взиває длятого жителів міста, щоби щадили воду і держали ся приписів против марнованя води. — Суд в Можирі, міньскої ґубернії засудив властителя більшої посїлости Кнобельдорфа на 8 лїт каторги, двох

ма мало вираз божескої розкоши, а єго довге, русяве і кучеряве волосє блистіло немов німб довкола чола. Але прикро було дивитись на єго дитячі ніжки, посинілі з зимна в сю остру грудневу ніч. Школярі добре одягнені і узуті на мороз перейшли рівнодушно попри незнакому дитину; навіть кількох з них, синів найвизначнійших мешканців міста, кинули на того волоцюгу погляд, в якім можна було читати всю погорду богатих для бідних, ситих для голодних. Але малий Вольф, виходячи з церкви послїдний, задержав ся сильно зворушений перед гарною, сплячою дитиною.

— Ох! — сказав до себе сирота. — Ото страх! Той бідний маленький ходить зовсім без обуви в таку остру зиму... Але що ще гірше, він не має навіть черевика анї ходака, аби лишити, як засне, щоби і єму малий Ісус вложив в него щось для улекшеня єго нужди!

І їдучи за поривом серця, Вольф скинув з правої ноги ходак, положив єго перед сплячою дитиною, а сам, як вже міг, то на одній нозї, то намочуючи в снїгу свою панчоху, вернув ся до тітки.

— От непотріб! — крикнула стара сильно розлючена, побачивши роззутого. — Що ти зробив з своїм ходаком, негіднику?

Малий Вольф не знав брехати, а що тремтів зі страху, побачивши, як сиві волоски на носї тітки трясли ся, він спробував затинаючись оповісти свою пригоду. Але стара скупарка вибухла страшним сьміхом.

— А, пан, роззуває ся задля жебраків! А! пан, дає з пари один ходак якомусь обідранцеви! Се щось нове! Коли вже так, то я поставлю в коминок той ходак, що це лишив ся тобі і Ісус, я тобі кажу, покладе в нею сеї ночи щось, чим можна буде витовкти тебе, як збудиш ся... А завтрішний день перебудеш тілько на сухім хлїбі і водї... Побачимо чи на другий раз будеш ще давати свою обув першому-лїпшому волоцюзї!

І давши бідному хлопчині кілька штурханців, недобра жінка звеліла єму лїзти на піддаше, де було єго мешканє. Дитина, в розпуцї, лягла в пітьмах і скоро заснула на своїй подушцї змоченій сльозами. На другий день досьвіта, коли стара прокинувши ся з зимна і здригаючи ся зійшла до долішної компати — о чудо! — побачила що великий коминок був повний прегарних забавок, коробок з дрібними цукорками, богатствами всякого рода; а перед усіми тими скарбами — ходак з правої ноги, що єї сестрінець дав був малому волоцюзї! Він стояв побіч другого ходака з лївої, який она поставила туди сеї ночи, і де збирала ся покласти вязанку прутів.

І коли Вольф прибігши на крик тітки, стояв щиро причарований пишними дарунками Ісуса, з надвору доніс ся голосний сьміх. Жінка і дитина вийшли, аби довідати ся, що то значить, і побачили всїх кумошок зібраних коло міскої кирниці. Що там стало ся? О, щось дуже забавне і дуже незвичайне! Дїти всїх богачів міста, котрим їх батьки хотіли зробити несподіванку як найгарнійшими подарунками, найшли в своїх черевиках тілько різки.

Сирітка і стара жінка, згадавши про всї тї богатства, що були в їх коминку, почули великий перестрах. Але в тій хвили надійшов отець парох зі зворушеним лицем. Понад лавкою, що стоїть в церкві коло дверий, саме в сім місци, де вчера дитина в білій одежи з босими ногами, не уважаючи на великий мороз оперла була свою сонну голову, сьвященик побачив золотий круг на старих каміннях.

І всї набожно перехрестились, зрозумівши, що ся гарна спляча дитина, яка мала коло себе теслярскі прибори, був сам Ісус з Назарета, що став був на одну годину таким, яким був тоді, коли працював в домі своїх батьків і всї поклонились перед сим чудом, яке Бог схотів зробити, щоби нагородити віру і милосердиє дитини.

з его служби на 6 літ, двох на 4 роки дому поправи, одного на 2 роки, а одного на рік вязниці за то, що они полюючи на лиси, добили кілька лисів в старій розваленій православній каплици серед ліса, на котрій вже й дах завалив ся, а під котрою лиси зробили собі були нору. Засуджені, видко, не хотіли добре заплатити российским панам судиям, а тоті із злости за то зробили з розваленої старої каплиці православну церков і засудили обжалованих за зневажене церкви. Нема що казати, побожні хабарники! — Львівска поготівля ратункова подала в місяци маю поміч в 917 случаях. Від початку року взивано товариство 3.733 разів на поміч, а від часу основаня сего товариства в 1893 р. подало оно поміч в 70.571 случаях.

— По катастрофі в Перемишли. В суботу по полудни о 5. год. відбув ся похорон трох нещасливих жертв катастрофи в офіцинах, Юлияна Шанцера. Похорон відбув ся коштом властителя фірми. За домовиною 26-літної сторожихи Анни Черпаньской (не Стефанюкової, як то в першій хвили хибно донесено) поступав її муж а за домовиною обох хлопців, іх матери. Величезна товпа народа проводила нещасливих на місце вічного упокою.

Слідство ведене в справі вибуху не викрило доси причини вибуху пороху. Єсть здогад, що може то один з хлопців, іменно Венцель, викликав умисно вибух в самоубійчім намірі а то длятого, що властитель фірми хотів его відправити задля его байдужности в службі. В такім случаю не зрозумілим видає ся, длячого би він ще тягнув за собою і свого товарища до складу пороху. А вже зовсім чистою видумкою єсть чутка, мов би то якийсь відправлений зі служби помічник купецкий підложив з мести запалений люнт, котрий тлів аж до хвилі, коли зайшли до складу оба хлопці. Так само поки що позістає ще не вияснено́ю річию, кілько було пороху на складі і чи случайно не було там може динаміту. Кажуть, що на три дні перед вибухом була комісия сторожі скарбової і сконстатувала, що на цілім складі було несповна 15 клґ. пороху, з того в зелізній скрини в маґазині 12 клґ. а решта в склепі. З другої же сторони не перестають говорити, що п. Шанцер перед трома неділями спровадив із Штайн і в Угорщини 90 клґ. пороху. Як би так дійстно було, то власти зелізничі повинні би о тім знати.

Як велику шкоду потерпів п. Шанцер, можна зміркувати з того, що самої непаленої кави знищив вибух на 40.000 кор. Відрадою для него в такім нещастю може бути то, що найблизші сусіди, котрі потерпіли від вибуху у него, зрекли ся відшкодованя. Ґр. кат. капітула повідомила п. Шанцера через о. крилош. Подолиньского, що зрікає ся відшкодованя за шкоди наробленї вибухом в капітульнім будинку, а так само зрік ся відшкодованя і адвокат др. Пайпер, котрого шкода доходить до 10.000 корон.

— „Народний Дім“ в Стрию, яко стоваришене господарско-кредитове відбув 11-ті загальні збори.Звіт сего товариства виказує 401 членів з 12.314·40 К., дійстно вплаченими уділами: фонд резервовий товариства виносить 2.774·67 К, так що власний маєток виносить 15.089·07 К, крім величавої будівлі яка має вартість 145 тисячів корон. Загальний оборот за минулий рік виносив 430 тисяч 561 кор. 44 сот. На реальности „Народного Дому“ тяжить довг 122 тисяч 729 кор. і власне кредитовий відділ товариства сплачує поволи ті величезні з обовязаня. Управа працює зовсім безінтересовно тому кошта адмінїстрациї дуже маленькі, а урядуючі директори не беруть ніякої платні ані винагороди за свою працю. Отже посьвячене кількох ідейних одиниць причинить ся в великій мірі до того, що „Народний Дім“ отрясе ся з довгів і за кілька літ зможе з лекшим серцем глядіти в будучність. Тому якраз на управі „Народного Дому“ тяжить важкий обовязок розвинути его і поставити сильно на ноги. Збори з дня 26 мая приняли звіт управи до відома і вибрали в доповненю до управи Вп. Михайлину Колодницку, заступниками членів управи, п. Михайла Тюна, о. Вол. Галачука і проф. Йосифа Левицкого. До ради надзираючої вибрано на три роки о. сов. Льва Горалевича, п. Іванну Витковицку і п. Мануїла Павлюка. В місце уступившого п. Вол. Устияновича вибрано на два роки до ради надзираючої дра Ілярия Бачиньского, а на 1 рік п. інж. Стефана Турина.

Загалом беручі наші фінансові інституциї — пише виходяча в Стрию „Підгірска Рада“, орґан политичного товариства „Підгірска Рада“ в Стрию — констатуємо, що мимо задушевних бажань щирих приятелів, ті інституциї розвивають ся правильно, і вказують на постійний зріст і утревалене своїх впливів. Се наглядний доказ, що плянова, систематична і не голосна робота може більше придбати чим крикуньство, політико-манїя получена (як то на жаль часто у нас буває) з особистими, не все оправданими амбіциями і претенсиями.

— З зелізниць державних. Ц. к. Дирекция зелізниць державних подає до відомости: З днем 1 мая с. р. отворено на шляху Станиславів-Керешмезе поміж стациями Микуличин і Татарів пристанок особовий „Підлісне“. Білети купує ся в поїзді а належитість за пакунки оплачує ся при відборі.

З днем 1 мая с. р. пересено перестанок особовий Слободзія-Банилів на инше місце поміж стациї Вашківці і Руский Банилів і отворено его також для цїловозових посилок і для експедициї живих зьвірят.

Заряджене оповіщеним з дня 17 мая с. р. ч. 4154/1/VI. підвисшене складового на стациї Львів-Підзамче для товарів, котрі зелізниця управнена є перевозити на отвертих возах, затвердило ц. к. Міністерство зелізниць розпорядженем з дня 27 мая 1910 ч. 26570/16 а.

Телеґрами.

Відень 6 червня. Цїсар приняв вчера о 1 год. по полудни турецкого наслїдника престола на авдиенциї, котра тревала чверть години. Арх. Франц Фердинанд зложив візиту кн. Юсуфови Із-зединови.

Урмія 6 червня. Курди знищили водопроводи; місто позбавлене води.

Білград 6 червня. Бюро прасове заперечує катеґорично сензацийне донесене часописи „Дневни Лист“, мов би сербске правительство одержало перед кількома днями з Петербурга вість, що Австро-Угорщина в близькій будучности обсадить санджак Новий базар.

Константинополь 6 червня. Бюро прасове заперечує вість сербских часописий, мов би депутация новобазарского санджаку їздила до Босни, щоби просити Цїсаря о анексию санджаку.

Льондон 6 червня. З Нанкіну доносять: При заведеню великих средств осторожности відкрито вчера виставу. Ситуация незмінена; 7000 місцевого войска розброєно і заступлено иншим.

Танґер 6 червня. Султан Мулей Гафід затвердив реґулямін комісиї довгів державних, ухвалений дипльоматичним тілом.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 8·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).